

עלים

עליון קבוץ סעד

י"א אלול תשפ"ד | פרשת כי תצא | 14.09.24 | גליון מס' 3360

ישראל במלחמה - גיליון 46

כמו חצב להתבצר, במעבה האדמה
ולחכות לסיומה, של העונה הכי חמה,
ואחר כך להתמר, וכעמוד עשן לבן
שמועה טובה להעביר, שהחגים כבר באוויר

וכמו ענן להתגשם
מעל חלקת שדה ריקה
ולהביא לרגבים
את הבשורה הירוקה

שוברי הרוח מנסים, לשמור עלי מן הבאות
במעבה הפרדסים- אמרו מתי קץ הפלאות
אמרו מתי קץ הימים, הלא מדבריות שלמים
יש לעבור בניד עפעף, שבין הקיץ והסתיו

פזמון...

ציפור השיר הפעוטה, שהסופה אותה גרשה
ובלבלה את מסלולה, מיבשה ליבשה
ציפור טסה, נעה, נסה, על תורן של ספינת משא
בהגיעך עד אי אובד, למדי אותי להשרד

פזמון...

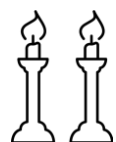
כמו חצב / נעמי שמר

צאת שבת:
19:24

תהילים לילדים
בבית משפחת:
אפרת ביליה

תהילים לנשים
בבית משפחת:
איילה רבי

הדלקת נרות:
18:30

משתתפים בצערה של חברתנו שרה ג'קסון
על פטירת אחיה
אריה גרינברג ז"ל
בשורות טובות - קהילת סעד

פרשת "כי תצא" - פרשה מופלאה ויפה.

הפרשה היא פרשה מיוחדת בכך שהיא כוללת את מספר המצוות הגדול ביותר מכל חמשת חומשי התורה (74 מצוות, 27 מצוות עשה ו-47 מצוות לא תעשה). המצוות עוסקות בדינים הקשורים למלחמה ולמסחר הוגן; יש מצוות כלליות-לאומיות, חברתיות וגם פרטיות. יש מהן דיני נפשות, ומצוות השייכות לחיי המשפחה והקהילה. מטרתה, להורות לנו את הדרך להתנהג כפי שראוי לעם ישראל.

אפשר להתמקד על כל מצווה ומצווה שניתנו לנו בפרשה הזו וכל אחת מהן היא אוצר עבורנו.

אך בחרנו להתמקד בקצרה בהשוואה מעניינת.

בפסוק ט בפרק כד' כתוב "זכור את אשר עשה ה' למרים"

והמצווה האחרונה בפרשה, פסוק יז פרק כה, היא המצווה "זכור את אשר עשה לך עמלק".

מה עשתה מרים? דיברה לשון הרע על אחיה, משה.

מה עשה עמלק? עמלק פגע בכבוד עם ישראל, רצה לבזות אותנו ולהראות לשאר העמים שאפשר להילחם בנו. מעשה שהוא חמור מאוד (אנחנו חושבים שבימינו אנחנו מבינים אפילו יותר כמה הוא חמור ונורא). ובמלחמתו של עמלק בנו, הוא ניסה לכבות אור של עם ישראל ובעצם להביא חושך על העולם.

עולה השאלה – האם המעשה של מרים עד כדי כך חמור כמו המעשה של עמלק, שאנחנו מזכירים אותו בדומה מאוד למחיית עמלק?

והתשובה היא – כן!

מהמצווה לזכור את מעשה מרים, כמו את אשר עשה לנו עמלק, אנחנו למדים על חומרת דיבור לשון הרע, ולמדים שגם דיבור לשון הרע הוא בבחינת מלחמה בעם ישראל. גם הוא יכול ועלול להביא לפירוד ולהיעדר אור וברכה בעולם.

הרמב"ן, בפירושו בפרשת כי תצא, אומר, שבמצווה זו הביטוי "זכור" מורה על מצות עשה שהיא הימנעות מלדבר לשון הרע.

קיבלנו מצוות אזהרה מיוחדת על דיבור לשון הרע במחנה ישראל, על מנת למנוע מחלוקות וריבים "כדי שלא ירבו ביניהם מחלוקת". לשון הרע גורמת למלחמות פנימיות בקרב המחנה והסכנה ממלחמות פנימיות גדולה יותר מהסכנה מאויבים מבחוץ.

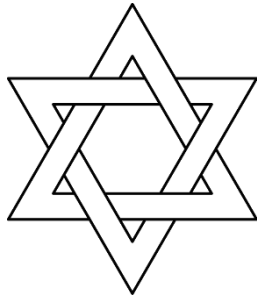
אבא שלנו, בני גינזברג, זכרו לברכה, שהשבוע חל יום הזיכרון שלו, היה אדם יקר ומיוחד, ואחד מהדברים שהוא הקפיד עליו במיוחד היה לראות את הטוב בכל אדם ולכבד אותו מנקודת הטוב הזו.

גם בעיסוקיו הרבים, בקהילה, בעבודה ובחיים הפרטיים, תמיד כשהיו שואלים אותו האם הוא צריך משהו, הוא היה עונה בביטוי "הכל טוב". הוא הקפיד לראות את הטוב בכל סיטואציה ואת החיובי, ושאף לטוב. זאת, אם כך, המידה היסודית שאדם צריך לסגל לעצמו על מנת להימנע ולא להגיע ללשון הרע. המידה הזו מביאה לאחדות ולשלום, שזה בדיוק ההיפך מהפירוד שמביא לשון הרע.

נתפלל שנוכה לחזק מידה זו בנו, לראות את הטוב בכל אדם ואת החיובי בכל סיטואציה, לשמור על הפה ולדבר דברים טובים ודברי קודש. כך נוכה ללכת בדרך אבינו ומתוך כך גם נוכה להרבות אחדות, שפע ברכה והצלחה בדרכינו, ובעז"ה גם בידי חיילי צה"ל ואנשי הביטחון, לגילוי הופעת ה' והשראת שכינתו ולבניין ביהמ"ק, במהרה בימינו.

משפחת ג'ינזברג.

	לוח זמנים – <u>ימי החול</u> :
05:38←05:34	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:00	שחרית בבית הספר
09:32←09:31	סוף זמן קריאת שמע
18:30	מנחה וערבית
18:41←18:49	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

	לוח זמנים – <u>שבת פרשת עקב</u> :
18:30	הדלקת נרות
14:00	מנחה
18:40	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
תמר אייל	שיעור פרשת שבוע
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:10	לימוד הורים וילדים
17:15	תהילים לנשים <u>איילה רבי</u>
17:30	מנחה עדות המזרח
17:40	מנחה ב'
18:00	תהילים לילדים <u>אפרת ביליה</u>
18:00	שיעורו של הרב ארי סט
19:24	צאת השבת

אזכרה לחברנו בני אינצברג

ביום רביעי ט"ו באלול, 18.9
 תערך אזכרה לאבינו בני גינזברג
 בשעה 17:45 - עליה לבית העלמין
 בשעה 18:45 - בבית שקמה שיחה לאמצע חודש אלול
 "כלי לשליחותך" - עם אביטל רייכנר
 הציבור מוזמן!
 משפחת גינזברג וועדת דת

תשובות:

1. קנדה ודנמרק. 2. ששת הימים. 3. ניצחונה של אל סלבדור 0-3 במשחק כדורגל בין 2 המדינות. 4. אנה קארנינה. 5. פלישה של ארגנטינה לאיי פוקלנד שהיו בשליטת בריטניה (ונמצאים סמוך לקצה הדרומי של ארגנטינה). 6. אריאל שרון. 7. יהושע בן נון. 8. חוויותיו של נתן אלתרמן בתור חייל מילואים בקרב לכיבוש איזור קריית גת. 9. בראש הקרב אין חומר נפץ. הוא נסמך רק על אנרגיה קינטית. 10. פיצוח האניגמה.

צדכון מחינת יונתן

לחברי סעד היקרים.

מכינת יונתן לקראת תחילת שנת הלימודים ה-14 של מכינת יונתן בעלומים ולקראת השנה ה-1 של שלוחת סעד. ביום שני האחרון החלה המכינה לפעול בשתי השלוחות. המכינה החלה בטיול של ארבעה ימים באזור עין גדי וביום חמישי הגיעו לסעד ונכנסו לחדרים.

סיכום שנת תשפ"ד: לאחר שנה מאד מאתגרת ומורכבת שבה הצלחנו ברוך ה' להעניק לחניכי המכינה שנה עם כל התוכן וכל ההכנה לקראת הצבא שאותה תכננו להעביר, על אף המעבר של המכינה לקיבוץ עין צורים ועם ההחלטה של צוות המכינה לחזור לקיבוץ עלומים בערב יום הזכרון כשהקהילה עוד לא חזרה בשלמותה אנו חשים שזאת היתה החלטה ראויה ומדוייקת ושמחים מאוד לפתיחת השנה כאן בעלומים. חניכי המכינה שסיימו הצליחו במעט הזמן שהיו כאן לחוש ולהתחבר לקיבוץ וטקס סיום המכינה עם כל ההורים בקיבוץ היה משמעותי מאד והשאיר חותם עז על כל המשתתפים.

רוב החניכים והחניכות התגייסו או מתגייסים בחודשים הללו לצבא לכל היחידות בצהל וחלקם לצערי כנראה עוד יאלצו להילחם בעזה ולהרגיש שהם מגינים על הבית. מאוד חשוב לי להזכיר שבמהלך התקופה המורכבת שכולנו חווים מאז ה-7.10 איבדנו בוגר יקר בשם אריה צירינג הי"ד מ"פ ביחידת עוקץ. בוגר מחזור ה' אשר נפל בלחימה במחנה יפתח. כמו כן, אנו מתפללים לרפואת בוגרי המכינה שנפצעו במהלך הלחימה בתוך שאר אחינו בית ישראל. כולנו נושאים תפילה גם להחזרת השבויים והנעדרים הביתה בשלום.

לקראת שנה זו: במהלך השנה חששנו לגבי הרישום לשנה זו ורצינו לראות האם תהיה השפעה לרעה מבחינת הרישום למכינה בעלומים. להפתעתנו הרישום היה גדול ומעבר לרישום שנתי רגיל ושמחנו לראות שהנוער שלנו מחפש משמעות ורצון להיות חלק משיקום העוטף. לאור הביקוש ולאור המצב, עבדנו מאד קשה במשך השנה לפתיחת שלוחה חדשה של המכינה בקיבוץ סעד. תוך כדי השנה המורכבת הזאת נאלצנו להתעסק עם המון טפסים ורגולציה, לאסוף תרומות ולהרים מכינה חדשה בעוטף. מועצת המכינות יצאו במהלך השנה לתוכנית "11 הנקודות" בכוונה להקים 11 מכינות חדשות בכל העוטף. אנו שמחים להיות חלק מ11 הנקודות החדשות שקמות באזורנו.

שלוחת יונתן בסעד: לאחר ההחלטה שאנו מקימים שלוחה היינו במירוץ ובלחץ זמן לקבל הכרה בשלוחה ממשרד ההתיישבות. שני בנינים בסעד - בית גיורא ובית יוצאי צבא, הוקצו לטובת המכינה ועוברים שיפוץ מסיבי והכנת חדרי מגורים, כיתות ומועדון לטובת השלוחה. השיפוץ ברובו היה מתרומות שקבלנו מפדרציית פילדלפיה בעזרת אגף החינוך במנהלת תקומה, ועוד עזרה גדולה מהקיבוץ הדתי והשלמות גדולות של קיבוץ סעד ועמותת המכינה. כמו כן מספר משפחות וארגונים שרצו להנציח חלק מהנופלים תרמו לשלוחת סעד להקמת ספריה, קניית ספרי לימוד והכנת המועדון של המכינה.

המכינה תתנדב פעמיים בשבוע בעדי נגב ותעבוד בענפי קיבוץ סעד פעמיים בשבוע.

שלוחת סעד ומכינת עלומים מנוהלים תחת עמותת "יונתן בנגב".

שלוחת סעד יעזרו ויתעסקו בשיקום העוטף וביחוד בקיבוץ סעד.

אנו בשנה חדשה ומאתגרת ובלמידה לראות כיצד מנהלים שתי מכינות במקביל מבחינה חינוכית וכלכלית.

בשנה הקרובה יהיו בסעד 40 חניכים 20 בנות ו20 בנים.

צוות המכינה והשלוחה בסעד יהיו: שתי מדריכות (מעייין- בוגרת מחזור יא ועדן).

גדי סמואל - אחראי לימודים ואחראי שלוחת סעד

נגה פרידמן - מנתיבות יועצת המכינה.

אפרת שלומי שהיתה היועצת שלנו נטלה על עצמה תפקיד בקיבוץ הדתי ולכן לא ממשיכה במכינה.

גם בקיבוץ עלומים יהיו בשנה הקרובה 40 חניכי מכינה 20- בנות ו20 בנים.

שנה זו בהחלט תהיה בסימן שיקום העוטף ואנו נתייצב לכל משימה שאליה ניקרא ונוכל לעזור לענפים, לחינוך ולמשק.

גם עלומים יתנדבו פעמיים בשבוע בעדי נגב באופקים ופעמיים בשבוע נעבוד בענפים השונים בקיבוץ ומחוצה לו.

שנה זו לא היתה יכולה לקרום עור וגידים ללא עזרה של אנשים טובים:

שרון בר-אל - מנהלת קהילת סעד.

מוישראל - מנהל הבנין בסעד.

צביקה בלומשטיין - יור המכינה ועוד אנשים טובים שסייעו מאוד.

ברצוננו לאחל ולהתפלל לשנה טובה ומוצלחת בגשמיות וברוחניות.

ובשנה של עזרה הדדית ועזרה לשיקום העוטף. שנה טובה.

איציק וצוות המכינה.

פתיחת שנה בחינוך החברתי

קהילת סעד היקרה,

לפני כשבועיים התחלתי לנהל את מערכת החינוך החברתי, וזאת הזדמנות לומר תודה על קבלת הפנים החמה, מאור הפנים ופתיחת הלב.

בי"ה פתחנו את השנה בבתים הכוללים ובחטיבה- פגשתי ילדים שמחים, חזקים ומלאי אנרגיות חיוביות. זכינו בצוות הדרכה מדהים- נשות חינוך ובנות שירות שמובילות את מערכת החינוך מתוך אמונה ואהבה גדולה לילדים ולנוער. פעילות התיכון בעז"ה תתחיל מיד אחרי החגים, בנתיים נפגשתי עם הנוער ויש פה **נוער מדהים ואיכותי, שחושב בגדול ורוצה להוסיף הרבה טוב.**

לאט לאט אני לומדת להכיר את הקהילה, הילדים והנוער (תודה על הסבלנות), מקווה ומתפללת שיהיה בי את הרגישות לראות כל אחד ואחת, לראות את הטוב שנמצא בכל אחד מהילדים והנערים ולהצליח להיות מדויקת עבור הצרכים והאתגרים השונים.

מזמינה אתכם לדבר ולשתף אותי בכל עניין שעולה, אשתדל להיות זמינה וקשובה לכל דבר. בשבועיים הקרובים נקיים מפגשי הורים לכל קבוצה וזו הזדמנות להכיר טוב יותר- אשמח לראות את כולכם (נפרסם תאריכים בהקדם).

זו הזדמנות לומר תודה לרות נגלר על הובלת המערכת בשנים האחרונות ולשגית דניאלי על ההובלה בקיץ ועל העזרה הגדולה בכניסתי לתפקיד.

מאחלת לנו שיחד נצליח לשים את הילדים והנוער במרכז, שתמיד נאמין בכוחות שלהם ובעיקר שנראה תמיד את הטוב בכל אחד ואחת.

בתפילה לחזרתם המהירה של כל החטופים והחטופות

מיכלה.

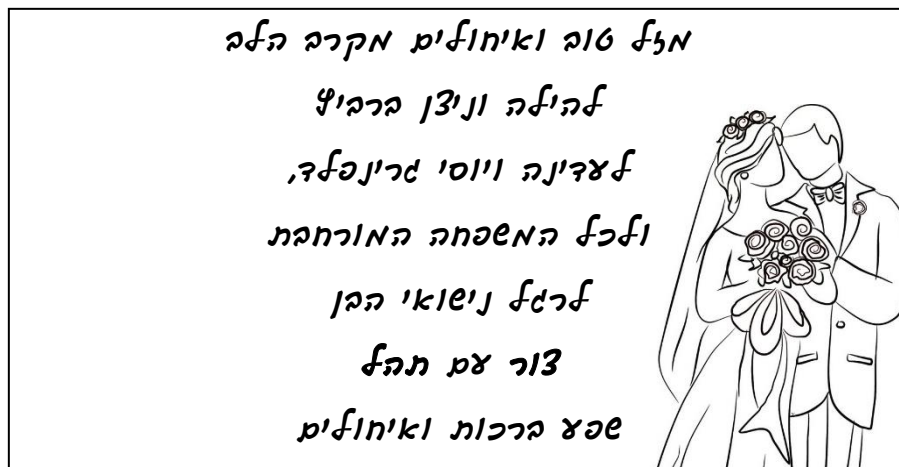
ההלכה - האט ולאן היא הולכת

באחת משבתות תמוז, הופיע במוסף שבת מאמר אודות הרב ד"ר נתן לופס-קרדוזה. אדם מאד מעניין שהתגייס בנעוריו [בן לאב יהודי] וספר שלו 'ההלכה כמרד': קריאה לדתיות מקורית ולהלכה נועזת, תורגם לאחרונה ע"י הרב ד"ר עדו פכטר. במאמר ניפרשת משנתו של הרב, הדוגלת לחזור ולבחון הלכות שניפסקו בזמנים מסויימים ואע"פ שהשתנתה המציאות- לא השתנה פסק ההלכה. נזכרתי תוך כדי קריאה בחג רה"ש הצפוי לנו- צמוד לשבת, שלושה ימי שבתון ברצף. נכון, יש "אסונות" גדולים מזה אך כל שנה מחדש אני שואלת עצמי למה יומיים רה"ש? שהרי כבר ניתן לדעת בדיוק מתי ראש חודש תשרי ואין עניין של ספק מהו יום החג. בספר במדבר נאמר 'יום תרועה יהיה לכם...' יום תרועה ולא ימי תרועה. מדוע לא מציינים את רה"ש יום אחד בלבד? מדוע הגיוני להחמיר ולהוסיף בהתאם למציאות משתנה ולא לגיטימי להקל ולהסיר. בטוחה שהדברים לעיל קשים לעיכול במיוחד שאיני רבנית וגם לא תלמידת חכמים ובכל זאת, מעזה להעלות את התסכול שוודאי מלווה עוד מחברי. במאמר במוסף שבת מציין הרב לופז-קרדוזה את ההלכה האוסרת לשתות יין מבקבוק שנפתח בידי מי שאינו יהודי וטוען [לאחר שאחיו שטרם התגייס, נפגע ממנו עמוקות בעניין] "הלכה זו נוסדה בגלות, כשהרוב המובהק סביב היהודים היו עובדי אלילים... הגדרת היין שלהם כיון נסך, היתה הדרך לבטא את הצורך של היהודים להרחיק את עצמם מהאנשים... הללו. כיום אנו חיים בחברה שונה לחלוטין שבה רוב האנשים אינם עובדי אלילים..." הוא משווה זאת לאזרחים רבים בארצו הולנד, שסירבו לאחר מלחמת העולם השנייה לקנות מוצרים גרמניים [מוכר גם לנו...]. אך לאחר שנולד דור חדש בגרמניה- חזרו רבים מגזרה זו שגזרו על עצמם. האם לא נידרש לבחון מחדש, מדי כמה זמן את ההלכה כמשמעות שמה- הלכה מלשון הליכה?

כששאלתי עצמי אודות רה"ש עלה בפני הסיפור אודות רבי גמליאל [נשיא הסנהדרין] ורבי יהושע, לאחר שלא הסכימו על היום בו חל ראש חודש תשרי, וכך מסופר במסכת רה"ש פרק ב משנה ט: "שָׁלַח לוֹ רִבְּן גַּמְלִיאֵל: גּוֹזְרִנִּי עֲלֶיךָ, שֶׁתְּבֹא אֶצְלִי בְּמִקְלָךָ וּבְמַעוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים שֶׁחָל לְהִיּוֹת בְּחֶשְׁבֹּנֶךָ. הֲלָךְ וּמָצְאוּ רַבִּי עֲקִיבָא מִצָּר. אָמַר לוֹ: יֵשׁ לִי לְלַמֵּד שְׂכָל מַה שֶׁעָשָׂה רִבְּן גַּמְלִיאֵל – עָשׂוּי, שֶׁנֶּאֱמַר וּיקרא כג, ד: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אֹתָם, בֵּין בְּזִמְנָן בֵּין שְׁלֹא בְּזִמְנָן, אֵין לִי מוֹעֲדוֹת אֶלָּא אֵלוֹ... נָטַל מִקְלוֹ וּמַעוֹתָיו בָּיָדוֹ, וְהֲלָךְ לִבְנֵה אֶצֶל רִבְּן גַּמְלִיאֵל בְּיוֹם שֶׁחָל יוֹם הַכַּפּוֹרִים לְהִיּוֹת בְּחֶשְׁבֹּנוֹ. עָמַד רִבְּן גַּמְלִיאֵל וַיִּשְׁקֹו עַל רֹאשׁוֹ, אָמַר לוֹ: בֵּא בְּשִׁלּוֹם, רַבִּי וְתִלְמִידִי; רַבִּי – בְּחֶכְמָה, וְתִלְמִידִי – שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת דְּבָרַי" כמה מסרים לסיפור אך ברור כי אחד מהם הוא מחוייבות חכמים להימנע מחישוב לא אחיד של הלוח העברי. אלא שציון רה"ש יום אחד- בא' תשרי, לא אמור לשנות את הלוח העברי.

כאמור, איני בקיאה דיי בחומר ההלכתי וייתכן שכולי עֲלֵמָא לָא פְּלִיגִי כי שינוי מעין זה אינו אפשרי. אך אישית אני תוהה לא פעם, באם מורי ההלכה בימינו, שוקלים מתוך התעמקות עניינית- שינוי בהלכות שנקבעו בזיקה למציאות שהיתה נוכחת בעבר והיום איננה עוד. ואם לא כך הדבר, מה מונע בעדם.

דליה רוצי

פתיחת שנה כארכולת פנות השירות

אני הדר קבלן (קאופמן), נשואה לאסף ואמא לנתאי ויגל יעקב המתוקים. השנה נכנסתי להיות רכזת בנות השירות הלאומי, הצטרפו אלינו לקיבוץ השנה בנות שירות מדהימות ומלאות רצון לתת.

שנה ראשונה בה בנות השירות הלאומי בסעד יהוו גרעין שיהיה פעיל ושותף בקהילה ובענפי הקיבוץ. נאחל לבנות הצלחה גדולה, וכשאתם פוגשים אותן על השביל מוזמנים להתעניין, לתת חיוך והרגשה נעימה של

בית ❤️

מצרפת כאן כמה מילים ותמונה, להיכרות של כל אחת:

נאוה: היי קוראים לי נאוה ונשמח אני האמצעית במשפחה אנחנו 3 אני אוהבת את הטבע ונהנית לצייר. אני עושה שירות לאומי במשק חי פה בסעד. בחרתי לבוא דווקא לסעד כי אני אוהבת קיבוצים ואת האווירה של הבית. אני גרה בגולן אז רצייתי שינוי גדול וזה לדעתי שינוי גדול לעבור מחצי אחד לחצי השני של הארץ.

חווה: אני חווה מקצרין, רמת הגולן. הולכת לעשות שירות במשק החי. באתי לקיבוץ סעד כי זה היה נשמע לי מקום חם ואוהב, וואלה צדקתי 😊

תאיר: אני תאיר כהן מאילת, ואני הקומונרית. 😊 הגעתי לסעד בעיקר בגלל האנשים והאווירה הטובה.

מרים: קוראים לי מרים מובשוביץ ואני מפדואל. אני עושה שירות לאומי שנה שנייה בגן רימון. שנה שעברה התחלתי את השנה בשירות לאומי בירושלים זהות יהודית. שבועיים אחרי שהתחילה המלחמה העבירו אותנו להיות במלון נבו אתכם, קיבוץ סעד, וזכיתי להכיר אנשים מדהימים וילדים מתוקים. התאהבתי ועברתי אתכם ביחד לקיבוץ לסיים את השנה ולהמשיך לשנה שנייה. ❤️

דרור: קוראים לי דרור עזריה אני גרה בבני נצרים ועושה שירות בבית כולל וי (ברוש), ובחרתי לבוא לסעד כי האווירה והאנשים קנו אותי.

רחל: רחל טרבלסי בת 18, ממצפה רמון. אוהבת להיות עם משפחה וחברות, ולטייל. שנה ראשונה בסעד בבית כולל ג-ד (תלתן ורותם) ורכזת נחשון.

שוהם: היי 😊 אני שוהם מסורי. גרה בגדרה. בת שירות השנה בקיבוץ בתקן "והדרת". החלטתי לבוא דווקא לסעד כי הרגשתי את השליחות שבמקום והתחברתי מאוד לקהילה החמה ❤️. מחכה כבר להכיר את כולכם!

חירות: אני חירות בן חמו, בת 20 מכוכב השחר, בת בכורה בין 6 אחים ואחיות, להורים שלי קוראים עדי ועמירם, כבר שנה שנייה בשירות לאומי בסעד. הגעתי כי חיפשתי קיבוץ שיש בו גם קהילה מדהימה וגם תקן שמשלב בין חיות וילדים, סגרתי במשק, בעקבות המלחמה הגעתי למלון והפכתי לגנת בכלנית ולאחר מכן בבית תינוקות, כשחזרנו לקיבוץ הגעתי לחינוך למדתי המון על עצמי ועל הקיבוץ, והתאהבתי 😊

חדווה: היי לכולם 😊

קוראים לי חדווה ואני מיצהר שבשומרון, אני עושה השנה שירות בחינוך החברתי עם קבוצת שקד ❤️ הייתי במקומות שונים במהלך החיפוש של השירות, ובחרתי לבוא לסעד כי הרגשתי פה משהו שונה, יש במקום הזה איזשהו קסם שאתה פשוט מתמגנט אליו, הרגע והאנשים עם הלב הפתוח הם בדיוק התחושה של הבית בשבילי. מקווה להכיר יותר ובאמת לתת את הלב ושתהיה שנה של בשורות טובות 🙏

מעין: אני מעין פרידמן מכפר תפוח אני בת שירות של המרחב וואלה ורציתי להיות פה בגלל המצב רציתי לעזור לשקם ולהרפא אולי ובכללי לעזור לעם שלי כמה שאני יכולה

יסכה: אני יסכה מרמת הגולן אני כאן במרחב בבית הספר והגעתי לסעד כי אני ממש אוהבת את האיזור

דבריו fe ימי פורח הצרת באזכאי שבת עצרה בעצרת הנדב:

"האמת שאני מגיע בכל מוצ"ש לשער הנגב או לכרמי גת עם ניר עוז בשביל הדממה, העמידה השבועית בדממה בסוף כל עצרת כמספר ימי השבי. לפעמים, בגלל יציאה מאוחרת של השבת, הייתי מגיע רק לדממה. הדממה מטלטלת אותי אל המחוייבות לפעול. הדממה מחדשת אצלי כל שבוע את השבועה לזכור שזה לא נגמר, שאם אשכחך קיתי, אם אשכחך דורון ורומי, אם אשכחכם 101 חטופינו האהובים והחסרים, תשכח ימיני, תדבק לשוני לחיכי אם לא אזכור. הדממה מבטאת בשבילי את הצעקה המדוייקת שצריכה להישמע בכל העולמות, בשמים ממעל ועל הארץ ומתחת. הדממה הקדושה והמתארכת שלנו.

השבוע אני כאן עם המילים שלי, אבל גם אותם אני מכוון אל חידוד והעמקת הדממה שלנו שתבוא עלינו עוד מעט. הזמן הנוסע הביא עלינו השבוע שוב את חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, חודש התשובה. ואני עומד כאן זועק ומתפלל לתשובה שלמה של עם ישראל. תשובה וחזרה אל השורשים העמוקים שלנו, אל הערכים ההיסטוריים שלנו, אל קדושת החיים. טבח נורא ואיום הביא עלינו כאב עצום, אובדן ופחד על הקיום שלנו. אויב רע ואכזר ממשיך לרחוש את השנאה שלא כובתה ולא דוכאה.

באופן טבעי, מובן ואפילו מוכרח, זעזוע קיומי כזה מעורר אינסטינקטים של הישרדות, מעורר אל הרצון לנקום ולנצח, אל מבט מצומצם על הסכנה הכי קרובה והכי מאיימת. וזה טבעי ומובן ובאמת שלא סיימנו להסיר מעלינו איום, לא עשינו די בכדי להשמיד להרוג ולאבד את מבקשי רעתינו. יש לנו דרך ארוכה.

אבל במרוצת הזמן, הכיוון ההישרדותי, יכול להרחיק מהערכים העמוקים שלנו. קדושת החיים. הנכונות לקחת סיכונים בשביל להציל עולם ומלואו הצפון בכל נפש מישראל. אחריות על הכישלונות. יכול להביא לקשיחות עזה מידי. במרוצת הזמן הכיוון של ההישרדות יכול לטשטש את המבט על בעיות גדולות מסביב. אויבים גדולים ומרים שמאיימים עלינו מרחוק ומצפון, בעיות פנימיות על סף פיצוץ וחורבן, כאב עצום שחייב ריפוי ותיקון. במרוצת הזמן המאבק על הקיום יכול לייצר ויתור על הבידול הקדוש ביננו לבין אויבינו.

ובפתחו של חודש התשובה, אני מתפלל ומייחל שנחזור בתשובה החודש הזה. נחזור לחבק ולפעול בנאמנות לערכים העמוקים והרגישים שלנו, בלי לפחד. נחזור אל מבט רחב ומורכב. נחזור אל הליכה ברגש בדילמה הקשה. החטופים הוא לא רק סיפור אנושי מטלטל שמפעיל את הלב.

המאבק למען החטופים והחטופות שלנו, הוא אבן בוחן לשאלה האם אנחנו רק מנסים לשרוד כאן, או שאנחנו גם רוצים להיות עם חי וקיים, חברה שתקומתה מבוססת על חיים השווים את ערכם. המאבק למען החטופים והחטופות הוא ההזדמנות שלנו להוכיח שגם כשהידיים שלנו מוכרחות לשדה מלחמה ועוטות ידי עשיו, הקול שלנו נשאר קול יעקב, רגיש ועדין ומאמין.

המאבק על החטופים והחטופות הוא חלק הכרחי מהניצחון המוחלט והעמוק שלנו. ניצחון הרוח היהודית והישראלית, שיביא ב"ה גם ניצחון בשדה הקרב.

עברנו לפני שבועיים מגוש עציון לגור כאן בעוטף איתכם, כדי לחיות מקרוב את ההיסטוריה שנכתבת עכשיו. רצינו להיות קרובים למקום, לאנשים, אליכם. לעוצמות, לכאב, לגבורה ולשבר כדי לשמוע אותם, לחשוב בהשראתם, לקוות מתוכם. רצינו להיות במקום שבו הדברים קורים, כדי להשמיע מקרוב את הזעקה והתפילה שלנו לתיקון.

ועכשיו, מהמקום הכי קרוב שאפשר, אני זועק אליך ריבונו של עולם שתשמע תפילותינו, תהיינה אוזן קשובות לקול תחנונינו, אל תיתן למוט רגלינו, אל ינום שומרינו, יומם השמש לא יכה אותם וירח בלילה, תשמור אותם מכל רע תשמור את נפשם, תשמור צאתם ובואם.

אני עומד כאן במעמקי הכאב ומתחנן אליך ריבונו של עולם - את כולם, עכשיו!"

הביאה לדפוס - ילי זיוון

צוד צל קאפ מושבה

כתבתה היפה והמרגשת של שקד רוני על השהות החווייתית שלה ושל חבריה, בני סעד, בקמפ מושבה, עוררה בנו את הצורך להוסיף ולספר בשבחי המקום שהיה עבורנו בית שני אליו חזרנו מדי קיץ במשך שנים רבות. אל הנוף הגיאוגרפי והאנושי בו פעלנו כל אחד בתחומו באווירה נעימה ועוטפת.

בראש הצוות המוביל את המפעל הייחודי הזה עומד – אלן סילברמן המנהל הקבוע לאורך השנה. לצידו – חנה שפיגלמן שמצטרפת בחודשי הקיץ ודואגת במסירות רבה לצורכי החניכים ולפעילויות בשיתוף עם מחנכים מקצועיים – רבנים. מורים מדריכים אשר מעבר לנושאים המהנים הרבים והמגוונים, תורמים לחניכים מסר חינוכי תורני, ציוני, וכל המשתמע מכך. הצוות המוביל והרחב הגשים ברובו הגדול – עליה והתיישבות בארץ, במקומות בהם מרוכזים עולים מארה"ב, כמו חשמונאים, אפרת, אלון שבות, אבן שמואל ועוד.

ראויה לציון מיוחד – הטמעת מצוות גמילות חסדים ודאגה לזולת, שבאה לידי ביטוי בהזמנת ילדים וגם משפחות נפגעי טרור ומגורים באזורי קרבות, ובזמנו גם מי שחוו את טראומת הגירוש מגוש קטיף, ועוד כמה דוגמאות מעוררות השתאות. באופן קבוע מוזמנת לחודש השני קבוצת צעירים בעלי צרכים מיוחדים, שמשתלבים בענפים: מטבח, חדר האוכל, מאפיה, וגני ילדים – עבודה שגורמת להם שמחה ותחושת ביטחון.

תקצר היריעה מלספר ולתאר את כל מה שחווינו וספגנו ב"מושבה", (שלומיק לאורך 50 שנה, אני 19 שנה, וגיל נכדתנו כחניכה וכחברת "משלחת"), ונתרו הגעגועים והקשרים האישיים עם חברים, והתמונות וסרטי הווידאו שמשלימים את הסיפור, ומוסיפה גיל: "זכיתי לבלות עם סבא וסבתא במחנה מושבה, שאירח אותנו בצורה מופלאה. כחניכה, ולאחר השירות הצבאי חזרתי כחברת "משלחת" לתרום בעצמי למערך התפעול, ולקחתי חלק בפעילות שנקראת "חוויה ישראלית". להיות במחנה בחברת סבא וסבתא היתה זכות בפני עצמה... ותודה ולאן ולחנה שאיפשרו זאת, ועל ניהול המחנה ביד רמה."

כולנו מאחלים הצלחה רבה לקמפ מושבה, וברכה מיוחדת למי שממשיכים לייצג את סעד בכבוד- קרן וערן גינזברג, והתאומים רותם ואלמוג.

פלאומיק וכראלה קומ

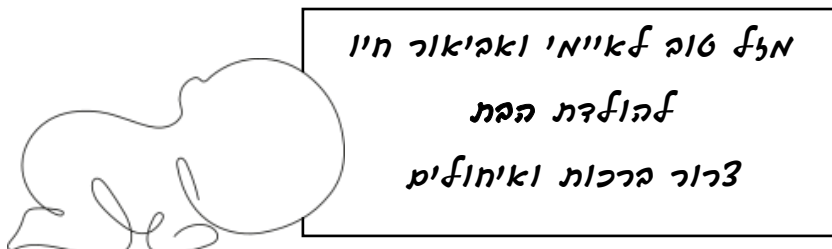
"צ'אייט" מחפש כתבות נוצר

האם תמיד חלמת לכתוב ולהשפיע? עכשיו ההזדמנות שלך!
"עלים" מחפש **כתב או כתבת צעירים** להצטרף לצוות שלנו.

אם יש בך את התשוקה לכתוב, יש לך רעיונות יצירתיים, ורצון להביא את הקול שלך לקהילה – אנחנו מחפשים אותך!

דרישות התפקיד:

- גיל תיכון
 - כישרון כתיבה ורצון ללמוד
 - זיקה לעולם החדשות המקומי
 - יוזמה ורצון לספר סיפורים שמשפיעים על הקהילה
- רוצה להצטרף? אפשר לפנות בווצאפ אל ברקאי אפרתי.**

פינת הטריוויה / יאיר לופט ומרקאי אפרתי

10 שאלות על מלחמה. תשובות בעמוד 3

1. בין אלו 2 מדינות פרצה מלחמת הוויסקי שנמשכה 92 שנים, והיתה סכסוך טריטוריאלי על השליטה באי זעיר באוקיינוס הארקטי הצפוני?
2. בביקורת על איזו מלחמה מתמקד הסרט הישראלי אוונטי פופולו (שיצא לאקרנים ב1986)?
3. איזה אירוע הוביל לפריצתה של "מלחמת הכדורגל" בין אל סלבדור להונדורס בשנת 1969?
4. מה נחשבת ליצירת המופת הספרותית הנוספת של הסופר שכתב את "מלחמה ושלוש"?
5. מה הוביל לפריצתה של מלחמת פוקלנד בשנת 1982, ככה"נ המלחמה שהתרחשה בנקודה הדרומית ביותר בכדור הארץ?
6. מי כיהן כמפקד אוגדה במלחמות ששת הימים ויום כיפור, וכשר הביטחון במלחמת לבנון הראשונה?
7. מי הוביל את עם ישראל במלחמת מלכי הצפון ובמלחמת מלכי הדרום?
8. איזה אירוע הוביל לכתיבת יצירת המופת "ליל חניה"?
9. כמה חומר נפץ יש בראש הקרב של טיל החץ 3, ש"זכה" לשימוש מבצעי ראשון במלחמת חרבות ברזל?
10. איזה הישג טכנולוגי - מדעי שהתרחש בבלצ'לי פארק (מצפון ללונדון) בתקופת מלחמת העולם השנייה קידם רבות את המצאת המחשבים הראשונים?

פינת החטופים והנעדרים

טל שהם
בן 39, מעלה צביה

טל, עדי ושני הילדים הגיעו ממעלה צביה לביקור אצל הוריה של אשתו עדי בקיבוץ בארי.
טל ועדי נחטפו עם ילדיהם נווה בן 8 ויהל בת 3, עם אמה של עדי ד"ר שוש הרן, ועוד 2 בנות משפחה. שלושה מבני המשפחה נרצחו.
הבית ובו הממ"ד שבו היו 8 מבני המשפחה נמצא שרוף, אחרי שהוצת ע"י המחבלים. אביו של טל, גלעד, שמע עדות ראייה מחבר קיבוץ בארי שלפיה טל יצא על הרגליים ונראה אזוק, כשמחבלים זרקו אותו לבאגז' של מכונית שכנראה נגנבה מהקיבוץ.
עדי והילדים נווה ויהל שוחררו מהשבי בנובמבר.

בתפילה שישונו הביתה במהרה.

קצת על "פודקאסט"

פודקאסט (באנגלית: Podcast), הוא סדרה של קטעי שמע מוקלטים המועלים לרשת האינטרנט וניתנים להאזנה בפלטפורמות שונות (במקרה שלנו- ביוטיוב ובספוטיפי). בדצמבר 2017 הודיע תאגיד השידור הישראלי, בליווי האקדמיה ללשון העברית, שהוא מחפש תרגום עברי למילה פודקאסט ופנה לציבור להגיש הצעות. בסופו של דבר נבחרה המילה הֶסְפֵּת (שנבחרה בשל הדמיון למילה הוותיקה תסכית, שפירושה תוכנית רדיו שבה מוגש סיפור או מחזה).

כחלק מהמסע חזרה הביתה, שהחל במלון נבו וממשיך עד ליום הזה ממש, חשבנו לייצר במה נוספת שבה נוכל לשמוע את הקולות השונים בקהילה. מבנה של פרקים בפודקאסט מאפשר להתחדש בצורה דינאמית ולהתקדם בהתאם לתגובות הקהל ולרעיונות של כלל המאזינים. חשבנו שזו דרך מתאימה לייצר פורמט שמחובר ל"שטח" בצורה הכי אותנטית שיש (מה גם שהרבה יותר קל לגייס מרואיינים שיודעים שרק מקשיבים להם בלי לראות אותם...).

יש כמה פורמטים אפשריים לפודקאסט, ובפודקאסט, ובפודקאסט בחרנו בפורמט של מראיינת קבועה ומרואיינים אורחים מתחלפים. לטובת המשימה גייסנו את דרורית וייס, שיחד עם מרואיינים מתוכנו, יעזרו לנו להבין ולהכיר טוב יותר את עצמנו ואת הקהילה שלנו. בצד הטכני, גייסנו את רותם כהן, שהוא איש סאונד מאשדוד שהגיע עם כל הציוד המקצועי ביותר, ואת יאיר שלומי, שמסייע רבות בהעלאת התכנים לרשת (תודה!).

הנושא הכללי של הפודקאסט שלנו הוא קהילת סעד. בתוך זה, כרגע כ"תת נושא", אנו מתמקדים בסיפורים מהתקופה האחרונה, סביב המלחמה. בהמשך, אנו מקווים שנצליח להגיע גם לסיפורים נוספים. מתי מומלץ להקשיב לפודקאסט? כשתרצו להתחבר לקהילה, כשתרצו לרומם את הרוח, בזמן נסיעה, בזמן הכנת האוכל, כשתהיו זקוקים לתחושת הזדהות ויחד, או פשוט כשתרצו להקשיב לסיפור טוב.

השבוע, בהתרגשות רבה ולאחר חבלי לידה די מאתגרים, הוצאנו לאור את הפרקים הראשונים. שני הפרקים הראשונים (עם יצ ונעמי ועם אילנה אהרון), האירו לנו עד כמה אף פעם לא מאוחר להתעסק בסיפורים הללו. אנחנו תכף מציינים שנה לאירועי שמחת תורה, ואנו מרגישות ששני הפרקים האלו נותנים תוקף לכך שבהרבה מובנים אנחנו עוד רק בהתחלה, וכל תחושה היא לגיטימית ומובנת. בע"ה מתוכננים לנו עוד כמה פרקים מרתקים

ממש בקרוב. זה לוקח קצת זמן, אבל ההמתנה משתלמת 😊

שמחנו לקבל המון פידבקים, ונשמח להמשיך לקבל מכם תגובות ורעיונות.

שתפו את הפודקאסט עם חברים ובני משפחה, שלחו אלינו תגובות והצעות, והכי חשוב – תהנו!

רתם קוט ואפרת ליפה (בעט 3וות קהילה)

